

OBVODNÍ SOUD PRO PRAHU 1 PRAHA 1, OVOCNÝ TRH 14	
Došlo dne:	- 2 -09- 2010
.....krát.....příloh	

6 To 333/2010

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze , v neveřejném zasedání konaném dne 25.srpna 2010, v trestní věci proti obžalovaným Michaelu Dupové, nar. , Patriku Vondrákovi, nar. , Richardu Langovi, nar. , Milanu Hrochovi, nar. , Danielu Zavadilovi, nar. , Martinu Václavkovi, nar. , Petru Fryčovi, nar. a Filipu Vávrou, nar. , projednal stížnost obžalovaného Patrika Vondráka a státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 podanou v neprospěch obžalované Michaely Dupové, proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. července 2010, č.j. 5 T 61/2010 – 2549 a rozhodl **takto**:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) , odst. 3 tr.ř. se napadené usnesení zrušuje, pokud jde o obžalovanou Michaelu Dupovou, nar. , a znovu se rozhoduje takto:

Podle § 73 odst. 1 písm. b) tr.ř. se nepřijímá písemný slib obžalované Michaely Dupové jako náhrada vazby.

Podle § 73 odst. 1 písm.c) tr.ř. nepřijímá se návrh obžalované Michaely Dupové na nahrazení účelu vazby dohledem probačního úředníka .

Podle § 72 odst. 3 tr.ř. se žádost obžalované Michaely Dupové o propuštění z vazby na svobodu zamítá.

Podle § 71 odst. 5 tr.ř. se obžalovaná Michaela Dupová ponechává ve vazbě z důvodu § 67 písm. c) tr.ř.

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. se stížnost obžalovaného Patrika Vondráka z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í

Obžalovaní Michaela Dupová a Patrik Vondrák, společně s dalšími obžalovanými, Richardem Langem, Milanem Hrochem, Martinem Václavkem, Danielem Zavadilem, Petrem Fryčem a Filipem Vávrou, jsou obžalobou státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 17.června 2010, doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 1 následujícího dne, sp.zn. 1 ZT 285/2009,

stíhání pro skutky kvalifikované jako trestný čin podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst. 1, 2 písm. a), b) tr.zákona č. 140/1961 Sb. Napadeným usnesením soud I.stupně podle § 73 odst. 1 písm. b) tr.ř. přijal písemný slib obžalované Dupové jako náhradu vazby, podle §73 odst. 1 písm. c) tr.ř. stanovil dohled probačního úředníka nad obžalovanou a podle § 72 odst. 3 tr.ř. a § 71 odst. 5 tr.ř. jmenovanou obžalovanou z vazby propustil na svobodu. V případě obžalovaného Patrika Vondráka obvodní soud podle § 73 odst. 1 písm. a) tr.ř. nepřijal záruku důvěryhodných osob Karla Vondráka a Daniely Vondrákové a stejně tak Občanského sdružení „Společně k občanské společnosti“. Podle § 73 odst. 1 písm. b) tr.ř. nepřijal písemný slib obžalovaného jako náhradu vazby, podle § 73 odst. 1 písm. c) tr.ř. odmítl návrh na stanovení dohledu probačního úředníka, nepřijal nabídku peněžitě záruky ve výši 250.000,- Kč podle § 73a odst. 2 tr.ř. a zamítl žádost obžalovaného Vondráka o propuštění z vazby na svobodu podle § 72 odst. 3 tr.ř. Podle § 71 odst. 5 tr.ř. byl jmenovaný obžalovaný ponechán ve vazbě z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) tr.ř. Napadeným usnesením dále nalézací soud propustil z vazby na svobodu obžalovaného Richarda Langa. Posledně uvedený výrok opravným prostředkem napaden nebyl.

Proti tomuto usnesení, v zákonem stanovené lhůtě, podali stížnost státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a obžalovaný Patrik Vondrák.

Státní zástupkyně brojí proti výroku, jímž nalézací soud propustil obžalovanou Michaelu Dupovou z vazby na svobodu. Uvádí, že obvodní soud uvěřil, že obžalovaná Dupová má upřímnou snahu po nápravě, že se ponaučila a že si uvědomila neblahé následky, které by jí hrozily při opakování takového jednání, pro které stojí před soudem. Optimistický názor nalézacího soudu však neakceptuje. Podle názoru stěžovatelky, obžalovanou proklamovaný slib vyzněl nevěrohodně a nepřesvědčivě, jediné, čeho obžalovaná upřímně lituje, je její pobyt ve vazbě, nikoli příčina této situace. Slib obžalované Dupové hodnotí jako formální, cíleně zaměřený právě na to, aby byla propuštěna z vazby na svobodu. Obžalovaná nebyla schopna se konkrétně vyjádřit k tomu, zda se chce a bude distancovat od svých přátel z řad pravicových extremistů, s nimiž se před vzetím do vazby stýkala několik roků, sdílela s nimi stejné názory, podnikala společné akce, z nichž některé osobně organizovala. Obžalovaná sice zdůrazňovala, že své sliby plní, ovšem v této souvislosti poukazuje stěžovatelka na její další slib, vytetovaný v podbřišku, nápis „Meine Ehre heißt Treue“ (Mou ctí je věrnost). Jedná se o slib užívaný jednotkami SS a používaný v různých jazykových mutacích soudobými neonacisty navazujícími na odkaz SS. Nejen tento nápis, ale i další tetování na jejím těle vyjadřuje sounáležitost obžalované s pravicově extrémistickým hnutím. O tom, že slib obžalované je ryze formální a účelový svědčí též její faktické chování ve vazbě. Obžalovaná si po celou dobu vyměňovala korespondenci s osobami z řad pravicových extremistů, kteří ji také ve vazbě navštěvují. Stěžovatelka poznamenává, že podporu obžalovaným Dupové a Vondrákovi v době soudního procesu vyjádřily osoby z řad pravicových extremistů vylepováním samolepek požadujících svobodu obžalovaných. Z počínů těchto osob je jasné, že se od nich obžalovaná nijak nedistancovala, nic takového jim nedala na vědomí, jinak by ji zcela jistě v jejím „boji za svobodu“ nepodporovaly. Obžalovaná Dupová reagovala na stížnost státní zástupkyně vlastním vyjádřením zaslaným zdejšímu soudu.

Uvádí, že vše co vypověděla, myslela vážně, svých skutků lituje. Vyslovuje přesvědčení, že hodnocení její osoby leží v rukou soudu, nikoli státního zástupce. Pokud jde o tetování, uvádí, že tato vznikla před značnou dobou, dnes by již takové věci vážila odpovědněji. Na odstranění potřebné nemalé prostředky k dispozici nemá. Pokud jde o korespondenci, připouští, že udržuje písemný kontakt se svými známými, rezolutně odmítá, že by se dopouštěli čehokoli spojeného s její trestnou činností, od níž se již distancovala. Je přesvědčena, že není nikde zakázáno s kýmkoli si vyměnit přátelský dopis, takové právo jí zaručuje i základní Listina práv a svobod. Dále se obžalovaná Dupová distancuje od jednání dalších osob, které po Praze vylepují samolepky na podporu její a obžalovaného Vondráka, neboť jejich jednání z vazby nemůže ovlivnit. Obžalovaná Michaela Dupová posléze porovnává svoji situaci a slib, který dala jako náhradu vazby podle § 73 odst. 1 písm. b) tr.ř. se situací obžalovaného Richarda Langa, který byl napadeným usnesením z vazby propuštěn a v jehož případě státní zástupkyně stížnost nepodala. V této souvislosti poukazuje na straně jedné na upřímnost svého slibu a jeho věrohodnost, na straně druhé zdůrazňuje, že to byl obžalovaný Lang, kdo sehrál před soudem „divadlo“ jen proto, aby se dostal z vazby. Svůj názor dokládá obžalovaná Dupová kopií dopisu datovaného dnem 3.8.2010, který jí napsal obžalovaný Lang a v němž přiznává, že na radu advokáta zahrál před soudem divadlo. Připouští, že ztratil hrdost, ale hlavně, že je z vazby venku.

Obžalovaný Vondrák se opravným prostředkem uchází o zrušení napadeného usnesení v části jeho se týkající a o propuštění z vazby na svobodu. Zdůrazňuje, že vazba není výchovným prostředkem a nelze po něm vyžadovat, aby po jejím absolvování změnil své politické názory či spíše, aby to před soudem s úspěchem předstíral. Naproti tomu předpoklad, že by své přesvědčení na svobodě opětovně aktivně propagoval lze podle stěžovatele vyloučit již samotnou hrozbou nového vzetí do vazby, nehledě na další důsledky, např. ve formě propadnutí peněžité záruky. Obžalovaný poukazuje i na enormní délku vazebního stíhání, jež podle jeho názoru v současné době již přesahuje předpokládanou výměru trestu. Žádá proto, aby stížnostní soud napadené usnesení zrušil a sám rozhodl o jeho propuštění na svobodu a o přijetí těch z nabízených záruk, které soud uzná za potřebné a přiměřené.

Městský soud v Praze, z podnětu těchto stížností, podle § 147 odst.1, 2 tr.ř. přezkoumal správnost těch výroků napadeného usnesení, jež se týkají obžalovaných Dupové a Vondráka a stejně tak i správnost postupu řízení, které tomuto usnesení předcházelo a dospěl k následujícím závěrům. Nalézací soud rozhodoval o dalším trvání vazby u obžalovaných Dupové, Langa a Vondráka ve lhůtě stanovené v § 71 odst. 5 tr.ř. Napadené usnesení bylo vydáno dne 15.července 2010, obžaloba doručena Obvodnímu soudu pro Prahu 1 dne 18. června 2010 a lhůta v označeném ustanovení trestního řádu pro takové rozhodnutí činí 30 dní. Oba obžalovaní jsou ve vazbě z důvodů uvedených v § 67 písm. c) tr.ř. Soud I.stupně, jak je patrné z odůvodnění napadeného usnesení, vychází z prohlášení obžalované Dupové, která uvedla, že pobyt ve vazební věznici byl pro ni ponaučením, uvědomila si, že udělala velké chyby, jež nehodlá opakovat. Do budoucna se bude distancovat od všech těchto věcí a chovat se tak, aby zákony neporušovala. Za nejdůležitější považuje svou rodinu, která jí bude pomáhat. Z vazební věznice kontaktovala probační a mediační službu a byla jí přislíbena pomoc s případným vykonáváním dohledu.

Žádost obžalované o propuštění z vazby na svobodu, doručená obvodnímu soudu dne 8.července 2010, je podporována písemným slibem a návrhem na nahrazení vazby vyslovením dohledu probačního úředníka. Soudu bylo předloženo také hodnocení obžalované, vypracované speciálním pedagogem vazební věznice, z něhož vyplývá, že její chování bylo na velmi dobré úrovni, nebyla pracovně zařazena, ale příležitostně a dobrovolně plnila funkci „chodbařky“ a své povinnosti vzorově zastala. Písemný kontakt udržovala pravidelně se svou rodinou a přáteli, kázeňsky řešena nebyla. Obvodní soud je toho názoru, že obžalovaná tak dala najevo konkrétní snahu po nápravě, uvědomila si neblahé následky, které by jí hrozily při opakování takového jednání, pro které byla postavena před soud. Její vyjádření považuje za spontánní a věrohodné. Za tohoto zjištění obvodní soud podle § 72 odst. 3 tr.ř. za použití § 71 odst. 5 tr.ř. propustil obžalovanou Michaelu Dupovou z vazby na svobodu, když podle § 73 odst. 1 písm. b) tr.ř. přijal současně její písemný slib a podle § 73 odst. 1 písm. c) tr.ř. stanovil dohled probačního úředníka. Městský soud v Praze však názor nalézacího soudu, že „v případě propuštění obžalované Dupové z vazby na svobodu, nehrozí opakování trestné činnosti, pro jakou je obžalovaná stíhána, nesdílí. Nelze totiž přehlédnout, že obžalovaná Dupová ve vazbě udržuje kontakt s několika desítkami osob, jež se exponují na scéně pravicového extremismu. O tom, že by se obžalovaná od těchto osob distancovala, lze velice úspěšně pochybovat. Mimo rodinných příslušníků Dupové Ivany a Dupa Václava ve vazbě obžalovanou navštívily prakticky pouze osoby spojené s extremismem, stejně tak obžalovaná od těchto osob dostala balíčky a čile s nimi koresponduje. Obžalovaná Dupová obdržela korespondenci celkem od 30 osob a sama odeslala dopisy 42 osobám. Vychází-li stížnostní soud ze zjištění, že mimo několika výjimek se jedná o osoby angažující se na straně pravicového extremismu, je z tohoto poměru zřejmé, že obžalovaná nejen přijímá korespondenci, ale sama aktivně další osoby tohoto zaměření v písemném styku jako první oslovuje. Takovýto postoj obžalované Dupové podle názoru stížnostního soudu svědčí o tom, že obžalovaná se nadále aktivně zapojuje do společnosti, která jí přivedla až do současné situace. Nelze popřít oprávněnost tvrzení obžalované Dupové, že právní systém České republiky jí umožňuje z vazby korespondovat s kýmkoli, musí však počítat s tím, že takovéto počínání může sehrát svou roli při rozhodování o dalším trvání vazby. Je věcí státního zástupce, proti jakému rozhodnutí či jeho části podá opravný prostředek. Proto stesky obžalované Dupové na to, že v jejím případě státní zástupkyně opravný prostředek podala a neučinila tak v případě z vazby propuštěného obžalovaného Richarda Langa jsou zcela nedůvodné. Také výhrady obžalované Dupové vůči hodnocení věrohodnosti slibu obžalovaného Langa nesouvisí s rozhodováním o dalším trvání vazby v jejím případě. Obvodní soud může dopis obžalovaného Richarda Langa, který soudu obžalovaná Dupová poskytla, jistě využít při případném dalším rozhodování o vazbě tohoto odesílatele. Vzhledem k tomu, že Městský soud v Praze dospěl k závěru, že v případě propuštění obžalované Dupové na svobodu vyvstává důvodná obava předpokládaná v ustanovení § 67 písm. c) tr.ř. a nabídnutý slib, stejně jako navrhaný dohled probačního úředníka, nejsou dostatečnou náhradou vazby, rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Pokud jde o stížnost obžalovaného Vondráka, nelze ji považovat za důvodnou. Nalézací soud se pečlivě zabýval vazebními důvody § 67 písm. c) tr.ř. a

odůvodnil, z jakých důvodů podle § 73 odst. 1 písm. a) tr.ř. nepřijal záruku Karla Vondráka a Daniely Vondrákové jako náhradu vazby, stejně tak nepřijal písemný slib obžalovaného jako náhradu vazby, odmítl návrh na stanovení dohledu probačního úředníka a odmítl nabídku peněžitě záruky. Stejně tak odmítl i nabídku záruky Občanského sdružení „Společně k občanské společnosti“. Stížnostní soud pouze doplňuje úvahu nalézacího soudu týkající se důvodů, pro které nabídka záruky důvěryhodných osob Karla Vondráka a Daniely Vondrákové nebyla přijata. Jestliže otec obžalovaného prohlásil před soudem, že o synových aktivitách nic nevěděl, a to přesto, že bydlí ve společné domácnosti, pak takové prohlášení svědčí buď o jeho naprosté nevšímavosti nebo případně o strpění jednání obžalovaného. Obžalovaný Vondrák žije v prostředí, kde jej obklopují předměty oslavující hitlerovské Německo. Bylo tedy na jeho rodičích, jako na důvěryhodných osobách, aby synovi vysvětlili, že v případě, kdyby nedošlo k porážce fašismu, pak by mohl zvěrstva tohoto systému obdivovat zcela jistě nikoli na území České republiky, pokud vůbec. Jestliže však rodiče obžalovaného Vondráka si ani nepovšimli takové výzdoby, jako je polštář s hákovým křížem, pak těžko lze očekávat, že by jejich působení mohlo být zárukou toho, že obžalovaný po propuštění z vazby nebude v trestné činnosti pokračovat. Pokud jde o Občanské sdružení „Společně k občanské společnosti“, pak názor nalézacího soudu je i v tomto případě zcela správný. Stížnost obžalovaného Patrika Vondráka považuje Městský soud v Praze za nedůvodnou, a proto o ní rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 25. srpna 2010

JUDr. Tomáš Stuchlík v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Klímová

